

EER VOOR GOET IS MYN GEMOET

AEGEN : CLAES : DOCHTER :

ANNO 1599

VAN GIBLANT :

135 K 3b

Een kleine Liedekan op de wijze 3
aē Terreto is welk Jan Louys

A c h t iet tot u moet denken
Op my wt vaders bevrondt mit
vile dieren niet to my schijnende
My te goede is u gezelot
dat my nu galle en besmet behint
dat vaders hande die vaders tot
dat u bent myn by welke

Cot u weg dat van die dicht myn prindene
as dat akers wt eischen het
dat is die u tot godsdienst ons
gheten eisch ty my ghemet
maet dat gen desceender doet vint dant
want akers my afftertij het
gouw dat tot u mye eenig enig

Ge des acht boede! voort dat daer
die mij g'bedreft dat g'ant dat
dat ik op de myn behuende den

Sij doont behuende dacht
my groe myn swert myn hondelust bequamen
wien d'andere niet o' thuet
naest poet best myn wude vaders

Get bid so velen - swert wunder g'rene
De vt dat d'andere volle cant
dicht my dat spauw d'cant
Want d'cant dat myn o' g'cant
dat efters oude dat so gant voorheen
cietter te doen niet verstant
us poet voort g'ardt myn mi swert baer

Cant g'instaer dat myn o' d'andere
vanden dat op de vade in
dat voor my d'andere port al maerting *Conciens*
dat godt myn vader bilen wi
So dat die port der efters den met *Conciens* viuej
dat port d'andere port wi
niet de vader dat der o' d'andere *Antonij van leste*

4
G'en nieuwe face liet op die woste
Schouen blommen fent

Blagende haft edelen aert der vrouwen
Wanneer die mensch so dencht noch cent op my
marcht my verkeert door o' geestheit vol vrouwen
door seleken dencht sel ich dan wesen der
ey heete melody / onthaucht icke day empae
den troost onder fonschrouwen het
my langhen het onhouwen doet
door hope ielt verkeuring moet
met dese neuen face

Wenighen regt lief compt op my te voeren
met swart g'preysen ben ich d'ichwyls speydet
der liechten o'st doet my dit o' overboen
waer door myn vaders menighaer is ontstelt
wat hier west verkeert g'beint also voorkaer
dare fonschrouwen niet eerst g'en
machney vrouwen verkeeren sen
niet onhouwen / dit leet my
met dese neuen face

Mocht ich verstaen schoon lief wt wylg moede
scheren ey vermaen / daer ik na heb ghevocht
soo wort gedach in also contyn stonde
myn droefheit haen / die ich heb daer en naest
te liefde haest ghevocht in my ey leden hante
schoon blommen myn gedachtich opt
hoert hoe v dienage dachtich opt
vrouw hant vrouwshap waerachtich wyt
met desey minne face

De myn genoot heeft na v een verlaetening
door liefde soet die my tot v vermecht
myn kleeden ey blaet is met liefde bewijnghen
hierom lief doet / eenig teechen perfect
het welcke streeft tot vey liefde compae
doet als een noe vriendelike place
op dat ient so verwinne mach
twelck my opt best van bunt lach
met desey minne face
opriene

Neempt doch in daer den sanch van myn gespente
scher met bedwanch so sanch ik v dit liet
deir liefde sanch den spach welch my niet kint
met sungh branch / d' anwanch is so gescheit
laet my int verdriet edel gheuec verbaer
so leyt ich dan van vrouwe ey
wilt my niet getrouwde ey
gedenkt my schoon louckvrouwe ey
met desey minne face

Den men may liedden may liedden op een engels' wachten

5

Laeft ginch ist inde myn spannen
Wandelen met knuffen fys
wact door het best most conforteren
fac gehel in ruste ey
vrouw venus haerh herent
sach ich ty pacen daer ontrent
hant ey hant heel plashant dansen springen
wendelen int groene gras
hond ey quade lyk verstant / comen dwinghen
dit gebooy te doenre war

Cestout hebben sy voortgaenghen
harpen ketten kanten roet
sy dansen spelen ende songhen
suker tijchoor entsluyten doet
amyscha schoon was daer behent
elch gick sy feyn opt instrument
elch doet op sy moet so manierich
par a par voort dansende
mdder vant west vermaet puentierich
met brecht kleinkens schansende

Dei machdelren hulstich van leuen
steden my die roch by
waerom sondt ich gheen vreugd velen
die tot sulcken vercoes s^p
veel blouwelen oock liguer en eger
kieschen van rooch brachten s^p daer
sulcken vreugd s^p verheugt bouen mocht
hag ich hier te most hooren daer
that thi feucht marcht genuecht niet heel pracht
in corage voor en naer

Terstont quacmen s^p soer geladen
om den lust te looch meer
met bladen taecten en gebranden
weg om den lust verlosten soer
iche sprach ich haette naer sulcken spair
doe went den smalch noch spauwene
heit en al wille my lancetters
sprach een van den machthen fier
hout te vry wie sal dy comen deven
spft at diet mishaelden hier

6
Dit sitide al deel breugt voor oogen
harten doet verwoorden s^p
terstont hebben se voerelanden
hetden en den waarden my
ich haet my oock op dat termijn
maer het genoet dese my ghe
die mi mogt als sy drie naer syn wille
wenis hoff onquaen siet
sulcken rocht moet gewrocht syn al stille
maer elke heeft die gheue niet

Dit sitide al deel breugt te degen
kraghe was my noende
vortoende daer een elen stofregen
dici se werden losende
hat sprach vercoest wilt so niet gheen
sy gheft bedroest en my gheen haen
so vro groot swart als loot is getrouwen
dici to hyt volgheden is
selke doet w ghehoef doet my schromen
merchel wat menschen leuen is

My drie liedekens uel voet beginnt
O vrouwelijs wort v paertelijc
O leue mynroot daer ich vry lyder torment
O schouw godinne vch blywe deghent
Want al myn liede is onder dat
nacht ende daer doch ich d'elach doortrekke
om dat ich moet scheide van v'macht heit

Wort ich dan th'liedes ist nu deh tijt
Ponder verberghen ofte respijt
mijn herte van dwoefheit int lichaem spijt
mijn vorheden ich heb stukken hreyt
o scheide ~~de~~ mij gelquiel doet nacht
ich als weret niet hoe dat wat sal comen bestaen

O vrouwelijs daer vngelukkig inde
ding ich vijt lach gij valt mij soe suer
Want hert d'wicht my te verre tegh die nature
dat vte mi ~~wort~~ ~~daer~~ o marchoekens puer
Leger adren doch op alle nien tot u
o bittere doot waer na so breyt ghelyc

Op minne gebe ^t gewindt weelval sint
gij spanet die swoere ey lach bedint
Want ich heb niets geluyck die vint
gij staet altijt in myn harte deghent
jeh sel getrouv v'hoer goudhronen sijt
al valt mij ~~de~~ scheide uel groetels pijn

Liefs gescreven te denrich
is Rhaenck als schrijver
Hendrik Janse
van

anno
1599

D moeke moe kiedchen op die wafe / elact
amor wat gant my aen

Cupido heeft veel
wie can de schichten swichten
menant hoe heeft wel
doet die gesichten stichten
dichten plichten wie dat can
van alsielen bedrijven schijnen
blouen hiec ey wof en man
out en fouch in dit gespan

Liefde is grote macht
can dat my sinne binne
Want als iste is mercke lacht
therft van minnen binne
versinne menich ey dat will
mild eyt te dienare eare
ware clare voorst geen sicht
want iste is doot die liefteghiet

Den geest in sonden bloeft
door te nature vire
therft vol denchien groft
soet tegene / leue
sair noch stauren moest op my
iok die is alleine meene
spene / reue meer dan dy
en benin ioch waer dat he

Ondel prinsesse soet
met regt besneden ledes
bonis tegesse vrget
te welch huse seden deden
heden reden soet behoont
hoont therft getrouwne vrouwe
reuele vrouwe hoont gevoont
Liefde met liefde ~~met~~ verschont